

SELICHOT FOR THE SECOND PENITENTIAL DAY

Happy are they that dwell in thy house: they will continually praise thee; for time everlasting.

Happy is the people that is thus favoured: happy is the people, whose God is the Lord.

PSALM 145

[A Psalm of] Praise by David.

I will extol thee, my God, the King, and bless thy name for ever and ever. Every day will I bless thee, and praise thy name for ever and ever. Great is the Lord, and exceedingly to be praised; and his greatness is unsearchable. One generation to another shall praise thy works, and shall declare thy mighty acts. Of the glorious splendour of thy majesty, and of thy wondrous works, will I meditate. And they shall declare the might of thy awe-inspiring deeds, and I will recount thy greatness. They shall pour forth the fame of thy abundant goodness, and shall sing of thy righteousness. The Lord is gracious and merciful, slow to anger and of great kindness. The Lord is good to all, and his mercies are over all his works. All thy works shall give thanks to thee, O Lord, and thy pious ones shall bless thee. They shall speak of thy glorious kingdom, and talk of thy might. To make known to the sons of man thy¹ mighty acts, and the glorious splendour of thy¹ kingdom. Thy kingdom is an everlasting kingdom, and thy dominion endures throughout all generations. The Lord upholds all who fall, and raises up all who are bowed down. The eyes of all wait upon thee, and thou givest them their food in its season. Thou openest thy hand, and satisfiest every living thing with favour. The Lord is righteous in all his ways, and pious in all his works. The Lord is near to all who call upon him, to all who call upon him in truth.

¹) Lit. his.

סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה:

יֵאֲשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִתְלַלֶּיךָ סֵלָה:
יֵאֲשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ: אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁיִּי אֱלֹהָיו:

PSALM 145

יְתַהַלֶּה לְדוֹד.

אֲרוֹמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרַכְּךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל-יוֹם אֶבְרַכְּךָ, וְאֶתְהַלֶּלֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יוֹזֵה וּמַהֲלֵל מְאֹד, וְלֹגְדֶלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעֹזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זָכַר רַב-טוֹבָךָ יִבְרִיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֶרְךָ אַפִּים וּגְדֹל-חֶסֶד:
טוֹב-יְהוָה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו:
יִזְדָּק יְהוָה כָּל-מַעֲשָׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבָנֶי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דוֹר וָדוֹר:
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל-הַנִּפְלָאִים, וְזֹקֵף לְכָל-הַכּוֹפְּפִים:
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה גּוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת-יַדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן:
צִדִּיק יְהוָה בְּכָל-דִּרְכָּיו, וְחִסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קוֹרְאֵיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת:

¹) Ps. 84, 5. ²) ib. 144, 15. ³) This Psalm was incorporated into the daily prayer during the Talmudic period. According to R. Joshua b. Levi, the verse 'Happy are they that dwell in thy house' applies to the pious ones, who ponder over the greatness of God before offering their prayers in the Synagogue. v. Ber. 32b, and Tos. ib. Hence 'Ashre' is recited before the commencement of the Selichot.

He will fulfil the desire of them that revere him; he will hear their cry, and will save them. The Lord guards all who love him, and he will destroy all the wicked. *Reader*: My mouth will speak the praise of the Lord; and let all flesh bless his holy name for ever and ever. And as for us; we will bless the Lord henceforth and for evermore. Praise the Lord!

The Congregation say the following in an undertone immediately before the Reader says 'Kaddish':

And now, I pray thee, let the power of the Lord be great, as thou hast spoken, saying: Remember, O Lord, thy mercies and thy kindnesses; for they have been from of old.

Reader: Magnified and sanctified be his great name! [*Cong.*: "Amen"] in the world which he has created according to his will; and may he establish his kingdom during your life and during your days, and during the life of all the house of Israel, speedily, and at a near time; and say, *Cong. & Reader*: "Amen! May his great name be blessed for ever, and to all eternity."

Reader: Blessed and praised, glorified, exalted and extolled, honoured, adored and lauded be the name of the Holy One! *Cong. & Reader*: "Blessed be he" beyond all the blessings and hymns, praises and consolations which are uttered in the world; and say, *Cong. & Reader*: "Amen."

To thee, O Lord, belongs righteousness,¹ but to us shame of face.² How can we complain? What can we say? What can we speak? Or how can we justify ourselves?³ Let us search and examine our ways⁴ and return to thee, for thy right hand is stretched out to receive the penitent.⁵ Not with virtue, nor with (good) deeds, do we appear before thee, but like the poor and needy we knock at thy gates.⁶ We knock at thy gates,⁷ O merciful and gracious one, pray turn us not away empty from thy presence. *Reader*: From thy presence, O our King, turn us not away empty,⁸ for thou hearest prayer.

¹ i.e. thou art justified in bringing judgment upon us. v. Rashi on Dan. 9.7.
² We have but ourselves to blame because of our sins. *ibid* 9.8. ³ These four expressions refer to the four kinds of transgressions mentioned in Dan. 9.5.
⁴ i.e. whether our transgressions were committed in error or deliberately.
⁵ i.e. even those who transgressed deliberately ⁶ Answer us even as the poor and needy, who are not turned away empty handed. ⁷ The repetition of these two words implies that when we pray within the gates of our Synagogue our prayer may reach the gates of heaven. ⁸ v. note 6.

רצון-יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיִּשְׁעֵם:
שׁוֹמֵר יִהְיֶה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל-הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד:
Reader. תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹּר-פִּי, וַיְבָרֵךְ כָּל-בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: ¹ וְאֶנְחֵנוּ וַיְבָרֵךְ יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּהָ:

The Congregation say the following in an undertone immediately before the Reader says 'Kaddish':

וְעַתָּה יִגְדֹּל-וְנָא כֹחַ אֱלֹהֵי, בְּאִשְׁרֵי דְבִרְתָּ לְאִמֵּר: Num. 14.17
וְכֵן רַחֲמֶיךָ יְיָ נִחְסְדֶיךָ, כִּי מַעֲלָם הָמָּה: Ps. 25.6

Reader. יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, [Cong. אָמֵן] בְּעָלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ.
וְהַמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּתִיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן, וּבְתִי דִי-כָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעָלְמָא וּבְכּוֹן
קְרִיב, וְאִמְרוּ. *Cong. & Reader*. יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלָם וּלְעָלְמֵי
עָלְמֵי: *Reader*. יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמֵהּ דִּי-קִדְּשָׁא. *Cong. & Reader*. בָּרִיךְ הוּא, לְעָלְמָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא
וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְסְדָתָא, דִּי-אִמְרִין בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ. *Cong. & Reader*. אָמֵן:

³ Originally compiled by
Rav Amram Gaon (821-875)
and rearranged by Rashi (1040-1105). מיוסד ע"י
רב עמרם בן ששון
ובסדר חדש ע"י רש"י (ד"ל)

לָךְ יְיָ הַצִּדְקָה, וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים: מַה-וְתִאֲוֹנוֹן, מַה-
נֶאֱמַר, מַה-נִּדְבָּר וּמַה-נִּצְטָדֵק: ⁶ וַיִּחְפְּשֶׂה דְרָכֵינוּ וַיַּחְקֶרְהָ,
וַיִּשְׁוֹבָהָ אֵלֵינוּ, כִּי יִמְיָהּ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים: לֹא
בְּחֶסֶד וְלֹא-בְמַעֲשִׂים בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ, כְּדֹלִים וּכְרָשִׁים
דְּפָקְנוּ דְלִתִּיךָ: דְּלִתִּיךָ דְּפָקְנוּ רַחוּם וְחַנוּן, נָא אֵל-
תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: *Reader*. מִלְּפָנֶיךָ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אֵל-
תְּשִׁיבֵנוּ, כִּי-אֵתָהּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

¹ Ps. 115, 18. ² The 'Kaddish' was probably arranged soon after the destruction of the Second Temple; it was recited at the conclusion of a Talmudic discourse, as it refers to the Messianic hope. v. Rashi on Sot. 49a, a. Tos. on Ber. 3a; Y. Ber. 9, 14a; Y. Taan. 1, 64b. There is a legend which relates that R. Akiva was ordained to teach an orphan to recite the 'Kaddish' to ensure the repose of his father's soul. Since then mourners recite it as a mark of reverence for their parents' memory. v. J. E. on 'Kaddish', p. 401, a. Elbogen's 'חולדות החמלה והעבודה בישראל', p. 73; a. Israel Abraham's 'Companion to the Authorised Daily Prayer Book', p. 60. Hurwitz ascribes it to Rashi. v. 'מסכת ומבוא למחזור ויטרי', p. 60. Frumkin however, opposes his view, saying "that Rashi merely added some verses." v. Seder Rav Amram vol. 2, p. 308. (F. Ed.). ⁴ cf. Dan. 9, 7. ⁵ cf. Gen. 44, 15. ⁶ cf. Lam. 3.40.

O thou who hearest prayer, to thee shall all flesh come. All flesh shall come to worship before thee, O Lord. They shall come and worship before thee, O Lord, and glorify thy name. O come, let us worship and bend the knee; let us kneel before the Lord our Maker. Let us go to his dwelling place; let us worship at his footstool.¹ Enter his gates with thanksgiving, (and) his courts with praise; give thanks to him, bless his name. And as for us, through the abundance of thy kindness will we enter thy house; we will worship toward thy Holy Temple in reverence of thee. Behold, bless the Lord, all you servants² of the Lord, who nightly stand in the house of the Lord. Lift up your hands³ towards the sanctuary and bless the Lord. Extol the Lord our God, and worship at his footstool;⁴ for he is holy. Extol the Lord our God, and worship at his Holy Mount; for the Lord our God is holy. Worship the Lord in holy array; tremble before him, all the earth. We will bow down toward thy Holy Temple, and give thanks to thy name for thy kindness and for thy truth; for thou hast magnified thy word above all thy name.⁵ O Lord God of hosts, who is like thee, O mighty Lord? And thy faithfulness is round about thee. For who in heaven can be compared to the Lord? Who among the sons of the mighty can be likened to the Lord? For thou art great and doest wondrous things; thou alone art God. For thy kindness is great above the heavens, and thy truth reaches to the Shechakim.⁶ Great is the Lord and exceedingly to be praised; and his greatness is unsearchable. For the Lord is great and exceedingly to be praised; he is to be revered above all gods. For the Lord is a great God, and a great King above all gods. For what god is there in heaven, or on earth that can do such works, and mighty acts like thine? Who would not revere thee, O King of nations? For this is thy due; for among all the wise ones of the nations, and in all their kingdoms, there is none like thee. There is none like thee, O Lord; thou art great, and thy name is great in might. Thine is an arm with might; strong is thy hand, (and) exalted is thy right hand. Thine is the day, thine also the night; thou hast established luminary and sun. In his hand are the depths of the earth; the

¹) Thus saith the Lord, the heaven is my Throne, and the earth is my footstool. v. M.D. on Is. 66.1, a. Chag. 14a. ²) i.e. the priests in the Temple. ³) i.e. utter the priestly blessings. ⁴) v. p. 1, note 1. ⁵) i.e. for God has bestowed more good upon us than he has promised. ⁶) According to Rabbinic interpretation there are seven heavens. "Shechakim" is the name of the third heaven. v. Chag. 12b. a. cf. prayer on p. 240.

שָׁמַע תְּפִלָּה, עֲדִיף כָּל-בָּשָׂר יָבֹאוּ: ¹ יָבֹאוּ כָל-בָּשָׂר
Ps. 65.3
Is. 66.23
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי,
Ps. 86.9
וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: בָּאוּ וְשִׁתַּחֲוּוּ וַיִּכְרַעוּ. נִבְרָכָה לְפָנֶיךָ יְיָ
ib. 95.6
עֲשֹׂנוּ: נִבְרָאָה לְמַשְׁכְּנוֹתֶיךָ, וְשִׁתַּחֲוּוּ לְהֵדֶם רַגְלֵינוּ: בָּאוּ
b. 132.7
ib. 100.4
שְׁעָרֶיךָ וּבִתְרוֹךְ, חֲצֵרְתִּי בִתְהִלָּה. הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ
שְׁמוֹ: ³ וְנִאֲנַחְנוּ, בְּרַב חֲסִדֶּיךָ נִבְרָא בֵּיתְךָ: וְשִׁתַּחֲוּוּ אֵל-
ib. 5.8
הַיֵּכָל קֹדֶשׁ בִּירְאָתְךָ: הִנֵּה בָרְכוּ אֶת-יְיָ כָּל-עַבְדֶּיךָ
ib. 134.1
יְיָ, הַעֲמִידִים בְּבֵית-יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׁאוּ-יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ,
ib. 134.2
וּבָרְכוּ אֶת-יְיָ: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדֶם
ib. 99.5
רַגְלֵינוּ. קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר
ib. 99.9
קֹדֶשׁוֹ. כִּי-קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בַּהֲדָר־תְּקֹדֶשׁ,
ib. 96.9
חִילוֹ מִפְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: וְשִׁתַּחֲוּוּ אֵל-הַיֵּכָל קֹדֶשׁ,
ib. 138.2
וְנוֹדֶה אֶת-שִׁמְךָ עַל-חֲסִדֶּיךָ וְעַל-אַמְתֶּךָ. כִּי-הִגִּדְתָּ
ib. 89.9
עַל-כָּל-שִׁמְךָ אִמְרָתְךָ: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, מִי-כִמּוֹה
ib. 89.7
חֲסִין יְיָ. וְנִאֲמִינֶנְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: כִּי מִי בְשִׁחַק יַעֲרֹף לִי,
ib. 86.10
יִדְמָה לִי בְּבִגֵּי אֱלִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת,
ib. 102.5
אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: כִּי-גָדֹל מֵעַל-שָׁמַיִם חֲסִדֶּךָ,
ib. 145.3
וְעַד-שָׁחֲקִים אַמְתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ וּמִהָלָל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ
ib. 96.4
אֵין חֶקֶר: כִּי גָדֹל יְיָ וּמִהָלָל מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל-כָּל-
ib. 95.3
אֱלֹהִים: כִּי אֵל גָּדֹל יְיָ, וּמִלֵּךְ גָּדֹל עַל-כָּל-אֱלֹהִים:
Deut. 3.24
אֲשֶׁר מִי-אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ
Jer. 10.7
וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ: מִי לֹא יִרְאֶה מִלֵּךְ הַגּוֹיִם, כִּי לֹא יִתְּאֶתְךָ.
ib. 10.6
כִּי בְּכָל-חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל-מַלְכוּתָם, מֵאֵין כִּמּוֹה: מֵאֵין
Ps. 89.14
כִּמּוֹה יְיָ. גָּדֹל אַתָּה, וְגָדֹל שִׁמְךָ בְּגִבּוֹרָה: לֹא יִרְוַע
ib. 74.16
עִם גִּבּוֹרָה. תַּעֲזוּ יָדְךָ, תִּרְוֶם יְמִינְךָ: לֹא יוֹם, אַף-לֹא
ib. 95.4
לַיְלָה. אַתָּה הַכִּינֹתָ מְאוֹר וְשֶׁמֶשׁ: אֲשֶׁר בִּידוֹ מְחַקְרֵי-

¹) Some are of the opinion that it should be "יבואו". ²) The original text is changed here from First to Second person, so as to fit in with the rest of the prayer. ³) The plural forms replace the singular of the original so as to apply to the Congregation of Israel.

heights of the mountains are his (also). Who can express the mighty acts of the Lord, or cause all his praise to be heard? Thine, O Lord, is the greatness, and the power, and the glory, and the victory, and the majesty; for all that is in heaven and on earth (is thine); thine, O Lord, is the Kingdom, and art exalted as head above all. Thine are the heavens, thine also the earth; the world and the fullness thereof, thou hast founded them. Thou didst set all the bounds of the earth; thou didst make summer and winter. Thou didst divide the sea by thy might; thou didst shatter the heads of the sea-monsters on the waters.¹ Thou didst crush the heads of Leviatan;² thou didst give him as food for the folk of the wilderness. Thou didst cleave (open) fountain and brook; thou didst dry up mighty rivers.³ Thou rulest over the raging sea; when its waves rise, thou stillest them. Great is the Lord, and exceedingly to be praised, in the city of our God, his Holy Mountain. O Lord, God of Israel, enthroned upon the cherubim⁴, thou alone art God. God is greatly revered in the council of the holy ones, and is awe-inspiring among all that surround him. So shall the heavens praise thy wonders, O Lord; thy faithfulness also in the assembly of the holy ones. O come, let us sing to the Lord; let us acclaim the rock of our salvation. Let us approach his presence with thanksgiving, let us acclaim him with songs. Equity and justice are the foundations of thy throne; may kindness and truth precede thy presence. Let us take sweet counsel together; let us walk into the house of God with the throng. The sea is his, and he made it; and his hands formed the dry land. In his hand is the soul of every living thing, and the spirit of all human flesh. *Reader*: The soul is thine, and the body is thine;⁵ have pity on thy labour. The soul and body are thine, O Lord, grant (our request) for thy name's sake. We have come depending on thy name, O Lord! Grant (our request) for thy name's sake. Even for the glory of thy name; for the merciful and gracious God is thy name. So for thy name's sake, O Lord, forgive our iniquity, for it is great.⁶

Cong. & Reader: Forgive us, O our Father, for in the greatness of our folly we have erred; pardon us, O our King, for many are our iniquities.

¹) When they crossed the Red Sea. ²) This expression refers to Pharaoh and his captains. ³) When the Israelites crossed the Jordan. ⁴) i.e. Angels; according to the Midrash (Ex. R. 25.18.) the 'Cherubim' had the faces of children. ⁵) Lit. thy doing. ⁶) i.e. for thy mercy is great.

אָרֶץ, וְתוֹעֲפּוֹת הָרִים לוֹ: מִי יִמְלֹל גְּבוּרֹתַי, יִשְׁמִיעַ Ps. 106.2
כָּל-תְּהִלָּתוֹ: לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה, וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּחַת I Chron. 29.11
וְהַהוֹד, כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ יְיָ הַמְמַלְכָּה,
וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל. לְרָאשׁ: לָךְ שָׁמַיִם, אֶף-לָךְ אָרֶץ. תִּגְבַּל Ps. 89.12
וּמִלְאָה אֶתָּה יִסְדָּתָם: אֶתָּה הַצִּבְּתָ כָּל-גְּבוּלוֹת אָרֶץ. ib. 74.17
קִיץ וְחֹרֶף, אֶתָּה יִצְרָתָם: אֶתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֶזְךָ יָם, שִׁבְרָתָ ib. 74.13
רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם: אֶתָּה רֹצֶצֶת רָאשֵׁי לִוְיָתָן, ib. 74.14
תַּתְּנֵנוּ מִאֲכָל לֶעָם לְצִיִּים: אֶתָּה בִּקְצֶתָ מַעַן וַנִּחַל, אֶתָּה ib. 74.15
הוֹבִשְׁתָּ גִּהּוֹנוֹת אֵיתָן: אֶתָּה מוֹשֵׁל בְּגִּיּוֹנוֹת הַיָּם, בְּשׂוּא ib. 89.10
נָלִיו אֶתָּה תִּשְׁבַּחֵם: גְּדוֹל יְיָ וּמַהֲלֵל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ ib. 48.2
הֲרִ-קִדְּשׁוּ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵשֶׁב הַכְּרֻבִּים, אֶתָּה-הוּא 2 Kings 19.15
הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ: אֵל נֶעְרָץ בְּסוּד-קְדוּשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא Ps. 89.8
עַל-כָּל-סִבְיָיו: וַיּוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאָף יְיָ, אֶף-אַמּוֹנִתֶךָ ib. 89.6
בִּקְהֵל קְדָשִׁים: לָכוּ גְרִנָּה לִי, נִרְעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: ib. 95.1
נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נִרְיֵעַ לוֹ: צִדִּיק וּמִשְׁפָּט ib. 95.2
מִכּוֹן בְּסֻאָךְ, חֹסֵד וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ: אֲשֶׁר יִתֶּדוּ ib. 89.15
נִמְתִּיק סוּד, בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרָגֶשׁ: אֲשֶׁר-לוֹ הַיָּם ib. 95.5
וְהוּא עֲשֵׂהוּ, וַיִּבָּשֶׁת יָדָיו יִצְרוּ: אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל-חַי, Job 12.10
וְרוּחַ כָּל-בֶּשֶׂר-אִישׁ: *Reader*. הַנִּשְׁמָה לָךְ, וְהַגּוֹף פִּעֻלָּךְ.
חוֹסֶה עַל-עַמְלָךְ: הַנִּשְׁמָה לָךְ, וְהַגּוֹף שֶׁלָּךְ. יְיָ, עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֶתְּאֲנוּ עַל שְׁמֶךָ. יְיָ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, כִּי אֵל רַחוּם וְחַנוּן שְׁמֶךָ: ¹ לְמַעַן- Ps. 25.11
שְׁמֶךָ יְיָ. וְסִלַּחֲתָ לְעוֹנֵנוּ, כִּי רַב-הוּא:

Cong. & Reader. סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי רַב אֵינוּ לְעוֹנֵינוּ.

מַחֲלֵל-לָנוּ מִלְּכֹנוּ, כִּי רַב עוֹנֵינוּ:

¹) v. p. 7, note 3.

As a father has mercy upon his children, so have mercy on us, O Lord. Salvation belongs to the Lord; may thy blessing be upon thy people for time everlasting. The Lord of hosts is with us; the God of Jacob is our refuge for time everlasting. O Lord of hosts, happy is the man who trusts in thee. Save (us), O Lord; may the King answer us on the day we call. *Reader:* O forgive the iniquity of this people, I pray thee, according to the greatness of thy kindness; and as thou hast forgiven this people since (they left) Egypt, even until now; and there it is said (Num. 14:19): *Cong.*: "And the Lord said: 'I have forgiven according to your word.'" O my God, incline thy ear and hear; open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not present our supplications before thee because of our righteousness, but because of thy abundant mercies O Lord, hear; O Lord, forgive; O Lord, hearken and do, delay not;³ for thy own sake, O my God; for thy city and thy people are called by thy name.⁴

Our God and God of our fathers

Send us thy light and thy truth; make thy faithful ones prosper with favour, for thou, O Lord, art good and forgiving. Look on our affliction, set us free in thy goodness, for the waters have reached our neck.¹ Let our cries be heeded, restore our exiles to their dwellings, for we are strangers and sojourners.² We constantly knock at thy gates, and cleave fast to thee, for we are greatly reduced. The wicked deride us in our straits; deliver us that we may thank thee, O our Rock, for thou hast saved us from our enemies. Thy scattered ones look to thee to support them, the pure (trust) that thou wilt uphold them in fear of thee,³ for that is the whole purpose of man.⁴ The laws of the heathen are vanity, but his beloved ones⁵ follow longingly after him, for he is gracious and merciful. Thy palace was turned into a heap of ruins; favour her (by restoring) its walls anew, because thy kindness is better than life. In my⁶ affliction I pray, let my oppressor be put to shame and humiliation, for the Lord will maintain the cause of the afflicted; the heavy speech of my assailants provoke me continually, while my days are consumed in smoke. May he render to them according to their deeds, and thereby teach his people a wholesome lesson, for he will not cast off for ever. May his⁷ Merciful One grant his desire, and remove his disgrace from him, for what goodness and what graciousness has he? My cities have been laid waste, strangers have entered my gates, because I bore the reproach of my youth; I will yet greatly rejoice in thee, because thou hast promised to answer thy redeemed ones, for thou, O Lord, hast made me rejoice through thy work. Almighty One,

¹) Lit. the soul. ²) i.e. we were strangers (in Egypt) but we are now natives. cf. Rashi on Gen. 23:4. ³) If one is willing to do good, he will be assisted. v. Yoma 38b. ⁴) To serve God. ⁵) i.e. Israel. ⁶) v. p. 8, note 2. ⁷) Israel's. *) v. p. 7, notes 7-8.

רכו סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

כְּרַחֵם אֱבֹתֵינוּ, כְּרַחֵם אֱבֹתֵינוּ, כְּרַחֵם אֱבֹתֵינוּ, כְּרַחֵם אֱבֹתֵינוּ, כְּרַחֵם אֱבֹתֵינוּ. Ps. 103:1
עֲמֵךְ בִּרְכֶּךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מְשֻׁבְּ-לֵנוּ, אֱלֹהֵי יִצְחָק סֶלָה: יְיָ. ib. 46:8
צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְיָ בְּטַח בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲזֹב בְּיוֹם קִרְאָנוּ: ib. 84:13
Reader. * Num. 14:19-20 סֶלָח-נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה, כִּגְדַל חֲסִדְךָ. וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם
הַזֶּה, מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֵּה. וְשָׁם נֶאֱמָר: *Cong.* וַיֹּאמֶר יְיָ מִלִּפְתֵּי כִדְבָרְךָ:
הִנֵּה הִטָּה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְשָׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׂמֵחֵינוּ, וְהָעִיר אֲשֶׁר-
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל-צְדִיקֵינוּ, אֲנִחנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ,
כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמֵעָה, אֲדֹנָי סֶלָחָה, אֲדֹנָי, הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה, אֶל-תַּאֲחֶרֶת. לְמַעַן אֱלֹהֵי, כִּי-שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ

By Simeon b. Isaac
b. Avun (980-1040)

נה) שלישיה. ע"פ א"ב כפול
ע"י שמעון (ב"ר יצחק)

אלהינו ואלהי אבותינו

אוֹרְךָ וְאַמְתְּךָ שְׁלַח. אֲמוֹנֶיךָ בְּטוֹב הַצֶּלַח. כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב
וְסֶלָח: בְּיָטָה בְּעַנְיֵנוּ-נַפְשׁ. בְּטוֹבְךָ הוֹצִיאָנוּ לַחֲפֹשׁ. כִּי-בָאוּ
מִיָּם עַד-נַפְשׁ: גַּעֲזוֹתֵינוּ יִהְיוּ נִקְשָׁבִים. גְּלוֹתָנוּ הָשֵׁב לְיִשְׁוּבֵים.
כִּי-גֵרִים אֲנִחנוּ וְתוֹשָׁבִים: דְּפַקְנוּ דָּלְתְךָ לְתַמָּד. דְּבַקְנוּ אֵלֶיךָ
לְצַמֵּד. כִּי דָלוּנוּ מָאֵד: הִלִּיצוּנוּ וְדִים בְּמִצְרֵינוּ. הַצִּילָנוּ וְנוֹדְךָ
צוּרָנוּ. כִּי-הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצְרֵינוּ: זְרוֹיִיךָ מִיַּחֲלִים לְעוֹדְדָם. וְכִים
בְּיִרְאָתְךָ לְסַעֲדָם. כִּי-זָה כָּל-הָאָדָם: חֲקוֹת הָעַמִּים תָּהוּ.
תְּשׁוּקוֹ אֲחֶרָיו יִגְהוּ. כִּי-חֲנוּן וְרַחוּם הוּא: טִירְתְּךָ הִשְׁמָה
לְעַיִים. טִיבָה בְּחוֹמוֹת בְּנוֹיִים. כִּי-טוֹב חֲסִדְךָ מִחַיִּים:
יִדְעָתִי וְאַשִׁיחָה בְּמַעֲנִי. יְבוֹשׁ וְיִכָּלֵם מַעֲנִי. כִּי-יַעֲשֶׂה יְיָ דִין עָנִי:
כְּבָדוֹ שִׁפְתֵי קָמִי. כָּל-הַיּוֹם מְזַעֲמִי. כִּי-כָלוּ בַעֲשָׁן יָמִי: לָהֶם
יָשִׁיב כְּפִעָלָם. לַעֲמֹ יִלְמַד לְהוֹעִילָם. כִּי-לֹא יוֹנָח לְעוֹלָם:
מִרְחָמוֹ יִתֵּן מִאֲיוֹ. מִמֶּנּוּ יִסִּיר דָּפוֹ. כִּי מֵה-טוֹבוֹ וּמֵה-יָפוֹ:
נִשְׁמֹת הוֹשְׁתוּ עָרִי. נִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרִי. כִּי-נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ וְעוֹרִי:
שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ עָלֶיךָ. שִׁיחַ לַעֲנוֹת וְאוֹלִיךָ. כִּי-שְׁמַחְתָּנִי יְיָ בְּפִעָלְךָ:

*) v. p. 7, note 3.

who art revered and dreaded, procure for us redemption now, seeing that for thy sake we are continually slain. Make straight the crooked way, that we may loudly proclaim thy glorious praise, for the Lord has redeemed Jacob. Let our adversaries perish by thy decree, look down on us from the highest heaven, for our days on earth are a shadow. Bring near the time of my redemption; let thy voice proclaim to those who look askance at me, that the day of the Lord is near. Most High, show thy arm,¹ show a favourable countenance to thy beloved (Israel) for though the Lord be high, yet he beholds the lowly. Hear the voice of my supplication, let my prayer ascend to thy² dwelling, for the Lord hearkens to the poor. Be pleased with our prayerful thanksgiving, (and) say to thy people, "I shall be reconciled, for the law shall go forth from me." *Reader*: He will incline the scale (in our favour), he will cloak and wrap himself in strength, for it is he who causes pain and brings healing.

רכז סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

עֲזֹז נֹרָא וְאִיּוֹם. עֲתָה הַמְצִיאֲנוּ פְדִיּוֹם. כִּי־עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל־
הַיּוֹם: פָּנֶה דֶרֶךְ עָקֵב. פֶּאֶר הַלּוּלֶךָ לִנְקֹב. כִּי־פָדָה יי
אֶת־יַעֲקֹב: צָרִים לְכָלוֹת בְּחֶרֶץ. צָפָה מִשְׁמֵי עָרֶץ. כִּי־צָל
יָמֵינוּ עַל־י אֲרָץ: קָרֵב גֹּץ עֵדֵנוּ. קוֹל לְהַשְׁמִיעַ לְעוֹיְנוּ. כִּי־
קָרֹב יוֹם יי: רֵם זִרְעָה תִרְאֶה. רַעֲיָתְךָ פָּנִים הִתְרַאֲה. כִּי־רָם
יי וְשָׁפֵל יִרְאֶה: שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנוֹי. שִׁוְעָתִי תַעֲלֶה לְמַעֲוֵנוּ. כִּי
שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיּוֹנִים יי: תַּחֲנוּן בְּתוֹדָה תִּרְצֶה. תֹּאמֶר לְעַמְּךָ
אֶתְרַצֶּה. כִּי־תוֹדָה מֵאֲתִי תֵצֵא: *Reader*. שִׁקֵּל מֵאֲזֵנִים יִכָּבֵשׁ.
עַז נֶצַח יַעֲטֶה וְיִלְבָּשׁ. כִּי־הוּא יִכְאִיב וְיִחַבֵּשׁ:

THE THIRTEEN ATTRIBUTES

God, Sovereign who sits on a throne of mercy, acting with unbounded grace, forgiving the sins of Your people, one by one, as each comes before You, generously forgiving sinners and pardoning transgressors, acting charitably with every living thing: do not repay them for their misdeeds.

God, You taught us how to recite the Thirteen Attributes of Your name; remember the promise implied in these Thirteen Attributes, which You first revealed to Moses, the humble one, as it is written: God descended in a cloud and stood beside him, and he called the name ADONAI:

And ADONAI passed before him and called:

ADONAI, ADONAI, God, merciful and compassionate, patient, abounding in love and faithfulness, assuring love for thousands of generations, forgiving iniquity, transgression, and sin, and granting pardon.

Adonai, Adonai, El rahum v'hannun, erekh appayim v'rav hesed ve-emet. Notzeir hesed la-alafim, nosei avon va-fesha v'hatta-ah v'nakkeih.

Forgive our transgressions and our sins; claim us for Your own.

Some customarily strike their heart when asking God to forgive and pardon:

Forgive us, our creator, for we have sinned; pardon us, our Sovereign, for we have transgressed—for You, ADONAI, are kind and forgiving; You act generously to all who call on You.

אל, מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מְתַנְהֵג בְּחַסִּידוֹת,
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן וְרָאשׁוֹן, מְרַבֵּה מַחִילָה
לְחַטָּאִים, וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־
בָּשָׂר וָרוּחַ, לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹל.
אל, הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמַר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם
בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כָּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לַעֲנֹ מִקֶּדֶם, כָּמוֹ
שֶׁכָּתוּב: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַנָּן, וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם,
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה.

וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב־חֶסֶד
וְאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים, נֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה,
וְנִקְיָה.

וְסִלַּחַת לַעֲוֹנֵינוּ וּלְחַטֹּאתֵינוּ וְנַחֲלָתָנוּ.

Some customarily strike their heart when asking God to forgive and pardon:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ, מַחֵל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ,
כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קוֹרְאֶיךָ.

SELICHOT FOR THE FIRST DAY

The following verses till "Forsake us not when our strength fails" are chanted by the Reader and repeated by the Congregation.

A PRAYER

Hear our voice, O Lord our God; spare us and have compassion upon us; and accept our prayer in mercy and favour. Restore us to thee, O Lord, that we may be restored! Renew our days as of old. Cast us not away from thy presence, and take not thy holy spirit from us. Do not cast us off in the time of old age; forsake us not when our strength fails. Do not forsake us, O Lord! O our God, be not far from us. Show us a sign of thy favour, that our adversaries may see it and be ashamed; because thou, O Lord, hast helped us and comforted us. Give ear to our words O Lord, consider our meditation. Let the words of our mouth and the meditation of our heart be acceptable before thee, O Lord, our Rock and our Redeemer. For thee, O Lord, do we wait, it is thou, O Lord, our God, who wilt answer.

Our God and God of our fathers

Let our prayer come before thee, and hide not thyself from our supplication, for we are neither insolent nor obstinate to say before thee, "O Lord our God and God of our Fathers, we are righteous and have not sinned!" Indeed, we (and our fathers) have sinned.

It is customary to beat gently on the left side of the chest after each word from "We have trespassed" till "we have led others astray."

We have trespassed, we have dealt treacherously, we have robbed, we have spoken slander. We have acted perversely, we have wrought wickedness, we have acted presumptuously, we have done violence, we have framed lies. We have counselled evil, we have spoken falsely, we have scoffed, we have revolted, we have provoked, we have rebelled, we have committed iniquity, we have transgressed, we have oppressed, we have been obstinate. We have acted wickedly, we have corrupted, we have committed abomination, we have gone astray, we have led others astray. Reader: We have turned away from thy good precepts and laws, and it has not profited us.¹ Yet thou art just in all that has come upon us; for thou has dealt faithfully, but we have acted wickedly.

¹ We did not appreciate his good judgments.

סליחות ליום ראשון

The following verses till "כבולות כחנו אל חסדך" are chanted by the Reader and repeated by the Congregation.

תפלה.

¹ שמע קולנו יי אלהינו, חוס ורחם עלינו. וקבל
ברחמים ובכרחון את תפלתנו: השיבנו יי אלהינו ונשובה, Lam. 5.21
חדש ימינו כקדם: ² אל תשליכנו מלפניך, ורוח קדשך
אל תקח ממנו: ² אל תשליכנו לעת זקנה, ככלות פחנו
אל תעזבנו: ² אל תעזבנו יי אלהינו, אל תרחק ממנו: ib. 38.22
עשה עמנו אות לטובה, ויראו שונאינו ויבשו. כי אתה
י עזרתנו ונחמתנו: ² אמרינו האזינה יי בינה הניגנו: ib. 5.2
יהיו לרצון אמרי פינו, והגיון לבנו לפניך. י צורנו
וגואלנו: ² כי לך יי הוחרלנו, אתה תענה אדני אלהינו: ib. 38.17

נאליהו ואלהי אבותינו

תבא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנונתנו. שאין אנו עו
פנים וקשי ערף, לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו,
צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו (ואבותינו) חטאנו:

⁴ It is customary to beat gently on the left side
of the chest after each word from "אשמנו" till "הענינו."

דור
ע"פ א"ב

⁵ אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: הענינו. והרשענו.
ודנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו.
נאצנו. סררנו. עינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף: רשענו.
שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: ^{Reader} סרנו ממצותיך
וממשפטיך הטובים, ולא שנה לנו: ואתה צדיק על
כל-הבא עלינו. כי-את עשית, ואנחנו הרשענו: Neh. 9.33

¹ This prayer was probably compiled in the 16th century, as it is not found in the early copies of the Selichot. ² v. p. 7, note 3. ³ According to the "שלח" this 'Selichah' was already recited during the Talmudic period. In Yoma, 87b this 'Selichah' is applied to "אשמנו" which was the response of the congregation to "אמר חבא לפניך" etc., v. Seder Rav Amram, vol. 2, p. 339 (F. Ed.). ⁴ The heart and the eyes are the two agents of sin, (v. Ber. Y. 3b, Num. R. s. 17) viz. the hand beats the heart implying, "Thou hast caused me to sin." (cf. EN YOSEPH on Y.K.K.). ⁵ The words "אשמנו" till "דורנו" are found in Saadyah's Siddur. Rashi states that in the middle ages the small 'דור' was synonymous with the "אשמנו" prayer, v. Siddur Rashi, p. 96, a. Elbogen's חתמה והעבודה ב"ש, p. 104.

A SUPPLICATION

1 O Guardian of Israel, guard the remnant of Israel, and let not Israel perish, who say, "Hear, O Israel."

O Guardian of a unique people, guard the remnant of a unique people, and let not a unique people perish, who proclaim the unity of thy name, saying, "The Lord our God, the Lord is One."

O Guardian of a holy people, guard the remnant of a holy people, and let not a holy people perish, who thrice repeat the three-fold sanctification to the Holy One.

O thou who art propitiated by prayers for mercy, and conciliated by supplications, be thou propitious and conciliated to an afflicted generation; for there is none to help.²

Our Father, Our King, be gracious to us and answer us, for we have no (good) deeds of our own; deal charitably and kindly with us and save us.

³ As for us, we know not what to do, but our eyes are upon thee. Remember, O Lord, thy mercies and thy kindnesses, for they have been from of old. Let thy kindness, O Lord, be upon us, according even as we hope for thee. Remember not against us our former iniquities; let thy compassions come speedily to meet us; for we are brought very low. Be gracious to us, O Lord, be gracious to us; for we are exceedingly sated with contempt. In wrath remember to be merciful. For he knows our nature;⁴ he remembers that we are dust. *Reader*: Help us, O God of our salvation, for the sake of thy glorious name; and deliver us, and grant atonement for our sins, for thy name's sake.

The Reader says Kaddish

Magnified and sanctified be his great name! [*Cong.*: "Amen"] in the world which he has created according to his will; and may he establish his kingdom during your life and during your days, and during the life of all the house of Israel, speedily and at a near time; and say, *Cong. & Reader*: "Amen! May his great name be blessed for ever and to all eternity."

Reader: Blessed and praised, glorified, exalted and extolled, honoured, adored and lauded be the name of the Holy One! *Cong. & Reader*: "Blessed be he" beyond all blessings and hymns, praises and consolations which are uttered in the world; and say, *Cong. & Reader*: "Amen."

Cong.: Accept our prayer in mercy and in favour.

Reader: May the prayers and supplications of all Israel be accepted by their Father who is in heaven; and say, *Cong. & Reader*: "Amen."

Cong.: Let the name of the Lord be blessed, from this time forth and for evermore.

Reader: May there be abundant peace from heaven, and (a good) life for us and for all Israel; and say, *Cong. & Reader*: "Amen."

Cong.: My help is from the Lord, who made heaven and earth.

Reader: He who makes peace in his high places, may he make peace for us and for all Israel; and say, *Cong. & Reader*: "Amen."

When Selichot are said at midnight, conclude with "It is our duty" p. 399

¹ These beautiful lines are a plea for the love and mercy of God, that Israel who proclaims the unity and holiness of God throughout the ages, be saved from destruction, as Israel has no other helper. v. H. Siddur, p. 185. ² cf. prayer on p. 8. ³ Originally, this prayer was read by the Congregation in response to the previous paragraph, "O Guardian of Israel," "closing the 'Supplication'" v. H. Siddur, p. 187. ⁴ Lit. our frame.

תחנון

1 שומר ישראל. שמר שארית ישראל. ואל-יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמר שארית עם אחד. ואל-יאבד גוי אחד. המיוחדים שמה. ה' אלהינו ה' אחד:

שומר גוי קדוש. שמר שארית עם קדוש. ואל-יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדושות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים, התרצה והתפייס לדור עמי, כי-אין עזר:

2 אבינו מלכנו, חנונו וחנונו, כי-אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

⁴ By Amittai (780-850).

ע"י [אמתי]

ואנחנו לא נדע מה-נעשה, כי עליה עינינו: זכר רחמיה ה' וחסדיה, כי מעולם תמה: יהי-חסדך ה' עלינו, באשר יחלנו לך: אל תזכר-לנו עונות ראשנים, מהר יקדמונו רחמיה, כי דלנו מאד:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

חנונו ה' חנונו, כי-רב שבחנונו בו: בלנו רחם תפוד: כי-הוא נדע יצרגנו, זכור כי-עפר אנחנו: *Reader*. עזרנו אלהי ישוענו, על-דבר כבוד שמך. הציילנו, כפר על-חטאתינו, למען שמך:

שטט p. עלינו "When Selichot are said at midnight, conclude with"

¹ According to Frumkin these verses were first found in a MS. written in 1245, incorporated in the Selichot for the 10th Tevet. v. Seder Rav Amram, vol. 1, p. 300. (F. Ed). Since then it was said on Fast Days; it was only in latter years that it was incorporated in the daily Service. ² Rabbi Akiva used to say this on Fast Days. v. Taan. 25b. ³ In Rav Amram's Siddur, the uttering of a prayer whilst falling on one's face (in a sitting position) followed this prayer. ⁴ v. Appendix No. 2